

[K. A. Miska:]

"Wonejško kwasnyd přispěwos
Mjlsani Marji Almi Miskec a
Mjlszej Awgustej Kerkej"

1890

Čiše. p. Mowoj + Budyšinje

MS. VII - 1V

28

Serbaki kulturny a
Sorbisches Kulturo

Wonejseržka

kwaknych pschispěwow

knježnje

Mariji Almi Mukez s Wulkeho Wofnyka,

maczernej najmlódschej dźoweczičžy,

a knjesej

Janej Augustej Kerkej s Czornjowa,

wuczerjej w herbskich Kakezach,

na dnju jeju mandželskeho sjednocženja

4. mačeho rózka 1890

ě nuchanju swjasane a ě spěwanju pošwjecžene

wot

jeju Freibergskeho bratra a šwaka

R. G. M.

I. Sserbštaj mandželstaj.

Krašni hoščo pschi přenjeje jědži.

Šlós: Rasche Sserbstwo i procha stawa.

Sswjedžen žohnujemy rjany,
Kiž Waj' dženša jenoczi,
Wěnz a pjeršcžen pschemenjany
Sswjatocznje so syboli:
Domisna šerbowška
Běšche Waju kolebka!

Waju šwjate polubjenje
Boža hnada pschewodzej
A daj mile wušlyščenje,
Schtož hdy prošycz budžetej:
Hromadka potomstwa
Žohnuj Waju luboscza!

Waju wěczne šjenocženje
Wěrna luboscž wošbožej,
Měr a cziche šwjěšelenje
Wschědnje Wamaj poskiczej:
Wutroba šerbowška
Krašnij Waju luboscza!

Duž budž rjenje wěnzowany
Waju pucž do mandželstwa,
Nječ je pschezo runy, rjany,
Sswěru šerbški do kónza:
Domisna šerbowška
Nječ je Waju khowanka!

II. Wón abo žiwjenje našeho Zanka.

Družki spěwaju pschi druheje jědži a šwatojo nječ pomhaju.

Šlós: Chyž je knjes hólczik wjedžeczi.

Chzesch, Zanko, rady wjedžeczi,
Schto wěmy wo Tebi?

Bě šchwarny pachol woprawdže
We přenjeje kholowje!

Na seminar Čže póšla nan;
Tam bě Ty mudry pan.

Na hušlicžkach pať najlěpje
Ty schkrabacž móžesche.

Čže prynzy šami prošachu
Wo wucžbu hušleřsku.

A šchulsku czwilu pschetrawšchi
Bu wucžer mišchtrowski:

A to niz jenož pschi hólzach,
Mě, tež pschi holicžkach;

A to niz jeno pschi maľkich,
Mě, radšcho pschi wulkich.

Na nje šej kupi konika,
Kiž mjeta do blóta.

Tón czorny dundyr bjes mjaša
Čže šezini rycžerja.

S nim po wschěch Sserbach jěšdžik šy
Na reje, bješady:

Do Města na schižablejchu,
Do Čžech na tutkańtu;

Do Drježdžan na pschistajeńzu,
Na fermusch **Woj'czanjsku.**

Tam i Hribom šabludžik šo šy
Do Mukež pschěšady.

Hrib škafa šebi kmótsjenje;
Do Ssmjecžkez czěri Čže:

Tam Muzynu Ty wobrecža,
So hněšduščka Čži da.

Nětk jěsđzil kóždu šobotu
Esy na tym čžornafu —
Wot Kakež horje k Tuchorju
Sa čžornej' jahodu! —
Esy wujěsđzil pucž hluboki,
Esej rosdrěł kholowcžki.

Duž Alma je šo šmilila,
Kwaš rucže škasała.
Nětk móžesch škhowacž do pinzy
Konja a kholowy.
Esej sa konja kup kolebku,
A wukn byčž i pěstońcžu.

III. Wona abo žiwjenje naščeje Almy.

Šwatojo spěwaju po druhej jědži a družki njech pomhaju.

Stóš: Pšahjěl je i Mišna mlody pan.

Tam we Wošyfu na dwori
Macž Mukež ma tři džowezicžki.
Sa nimi hólzy lažachu,
Tej Marju, Keskju šebrachu.
Džěčatkow čžrjódku Marja ma,
Keskja pak jeńcžkoh' hólčžika.
Macž „hněšduščka“ ščeže khowašče,
Tón w heli pščežo lěhašče.
So by mudroščžow nabyła,
Macž Almfu da do Wjelkowa.
Tam Almfka pak šo drějesče:
Ža'n konopej tam njeběšče.
Duž macž ju da do Budyš'na,
Šdžež wucži šo „benehmicha!“
Tam i Almfki bóršy Alma by
A kóždy rěkašče ji: „Wy!“
S tym holzam rošče horleschko:
Sich dušcha pyta pacholo.
Eso bóršy wo nju torhaja,
To Almi wšchitkón rošom wša.
Macž šwari, hrošy: „Šo kraju
Ma reje běhašch, bješadu!
Ty kroschki wšchě mi wuklukášch,
Ma šekle, klejdy rošmjetašch!“
Alma šo mudrje wurěčža:
„Mi pócžki hižo šchčžerkaja!

Druhe šydaju ja kerkom,
Ja pak Wam běham ja Kerkom!“
A do Kerka šo šaschmjata,
So buchu bóršy šlubjenja.
Ach, to bu krašna běhańza
S Kakež do Wulkoh' Wošyfa.
Dla listow jich bu twarjena
Do Kakež dróha želešna.
Kas Almfka Janfa wabjesče
Won na jahody Tuchorške.
Tam ptacžki rjenje spěwachu
A hubkow šyly lětachu.
Duž prawy čžaš štaj pšchepašłoj,
Tam w Tuchorju štaj wušnyłoj.
„Spi, Janko, Almfka, spi, spi, spi“,
Ešylobik spěwa, — „hi, hi, hi!“
Janf wob džeń šchulu šakomdži,
Macž Almu jara našwari.
Alma šo šydže ja blido,
Mladobu šchije na pšchemo.
Esej influenzu wušchije,
Kiž šalěše jej do šchije.
To šalub'wanych njemoli,
Kwaš škerje ščeže šo pošpěšchi.
Wšcho i paru dženska džělaju,
Tež šlub a kwaš we Wošyfu.

IV. Wón a wona abo njewočafany wopyt.

21. novembra 1889.

Njech wšchitzy kwaŕni hojčo spěwaju; jenož hdyž chzedža ŕo ŕmjecž, je jim to rad wotpušcžene.

Stóŕ: Dobry wjecžor, macžerka.

W nozy běšche wulka cžma,
Hólczik klepa do wokna.

Alma wó jstwyje drěmašche,
Spizy k woknu cžampašche:

„Kajki rapak klepa tu,
Moli mje we drěmanju!“

„„Almka luba, to ŕym ja,
Pušcž mje nuts bjes komdženja!““

„Lěš, dži domoj, lažako,
Njeklepaj tu wo wokno!“

„„Luba Almka, jandželko,
Pušcž nuts Tvojoh' lubeho!““

„Lubych mějach hromadu,
Nuts pak žanoh' njepušcžju.

Tola rada wjedžecž chzu,
Kotry rapak lašy tu.“

„„Ja ŕym luby i Borchowa!““ —
„Macž ŕo boji Tvojoh' pša.“ —

„„Ja ŕym luby i Kališcha!““ —
„Macž ŕo boji bankruta.“ —

„„Ja ŕym luby Brambora!““ —
„Macž ŕo boji njedžaka.“ —

„„Ja ŕym luby i Kobjelkow!““ —
„Ty mašch mało bobjelkow.“ —

„„Ja ŕym luby i Lutyjow!““ —
„Ty mašch mało twarožkow.“ —

„„Ja ŕym luby i Pomjesow!““ —
„Ja ŕo boju cžafanjow.“ —

„„Ja ŕym luby i Hribakow!““ —
„Ja ŕo boju ŕhibakow.“ —

„„Ja ŕym luby i Čornjowa,
Njejšy 'šcže mje spójnala?!““ —

„W nozy nuts Čže njepušcžju,
Dyrbišch cžinicž pokutu.

Lubosežow ŕo ŕpowjedaj;
Šhto bu i nich, mi i prawdu praj!“

„„Leńka, přenja lubcžicžka,
Bě mi luba mloka dla.

Druha lubka Marujcha
Wša ŕej radšcho kublerja.

Tjecža, Martha, pěfna bě,
Wšchitke pak mi krušchki šjě.

Šwěru jeńcžzy lubuju
Tebje, i Tobu wumrjecž chzu!“

Móras jara ŕakhadža,
Wšchěch je ŕpanja ŕwubudža.

Hólzy i kijom hanjachu
Po dworje a i latačnju.

Žanč ŕo ŕmjertnje naštróža,
Šlecži do jstwy psches wokna.

Alma blědnje i womoru,
Š kofchemi Žanč budži ju.

Dele pschińdže macžerka:
„Kajka je tu wobrada?!“ —

Leńcžk a kofej nawari
Dla tych ŕmjertnych štróželi.

Lube družki, ŕwatojo,
Kónž ma moje ŕpěwancžko.

Čžišcžane pola E. M. Moušy w Budyščinje.